

хто знаходяться в шлюпці повинні прийняти пігулку аерону (або іншого аналогічного препарату), для страждаючих морською хворобою призначається регулярний прийом аерону – по одній пігулці вранці, вдень і ввечері;

– захист людей від переохолодження. На рятувальному засобі встановлюється штормове укриття (шлюпковий чохол, брезент, вітрила, ковдри) для захисту від бризок і холоду. Промоклі повинні бути укриті від вітру і робити прості фізичні вправи руками і ногами, не даючи один одному заснути, поки не висохне одяг.

– замерзлі люди повинні притиснутися один до одного, що сприяє швидкому їх зігрівання;

– захист від спеки – на рятувальному засобі встановлюється навіс (тент) для захисту від сонця із забезпеченням достатньої циркуляції повітря; тент і одяг слід періодично змочувати морською водою; всі господарські справи слід закінчувати до настання денної спеки; вахтовий, що знаходиться на сонці, повинен захищати від сонячних променів голову, шию, обличчя, а від сонячного блиску – очі;

– контроль за станом і своєчасне усунення пошкоджень рятувального засобу: усунення течі, постановка латок і аварійних пробок, підкачування камер надувного плоту тощо.

Більш детально щодо формування навичок безпеки виживання можна ознайомитися з навчальним посібником М.А. Колегаєва, Б.Н. Іванова, Н.Г. Басанця «Безопасность жизнедеятельности и выживание на море», в якому викладено теоретичні основи безпеки життєдіяльності, психологічні аспекти виживання на морі та аварійності на морському флоті, пожежна безпека судна, розташування рятувальних засобів, пошук, виживання та рятування на морі. Цей посібник розглядає основи організації, практичні дії і питання аварійних ситуацій та боротьби за живучість судна, охорони праці та навколишнього середовища, медичної допомоги та самостійного виживання на морі.

Список використаних джерел:

1. М.А. Колегаєв, Б.Н. Іванов, Н.Г. Басанец. Безопасность жизнедеятельности и выживание на море. Одесса, 2008. 355 с.
2. Способи виживання на морі, в океані, на воді. Безпека на морі, дії на рятувальному плоту у відкритому морі або океані, видобуток і опріснення води, добування їжі. Режим доступу: http://beclan.org/emergency/sposobi_vizhivannja_na_mor_v_ocean_.htm.

ПРАЦЕОХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ НА ХІМІЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ТА В ХІМІЧНИХ ЛАБОРАТОРІЯХ

*Миронець А. В.
м. Полтава*

Анотація. Розглянуто вплив отруйних речовин на організм людини. Описано особливості правил працезахоронної діяльності у хімічних лабораторіях з використанням засобів індивідуального захисту та роботі з різними хімічними речовинами.

Ключові слова: хімічні підприємства та лабораторії, вплив отруйних речовин, засоби індивідуального захисту.

Людство впоралося з епідеміями чуми, віспи, холери та інших хвороб, знайшло способи боротьби з багатьма захворюваннями, шукає шляхи продовження життя, стримування війн, але дотепер не навчилася надійно захищати людину, її здоров'я в процесі повсякденної праці.

Статистика свідчить, що в наш час травматизм може бути прирівняний до епідемії. Так, за даними Всесвітньої організації охорони праці смертність від нещасних випадків на сьогодні займає третє місце після серцево-судинних і онкологічних захворювань, причому

переважно гинуть працездатні люди віком до 40 років [3, с. 6].

У процесі життєдіяльності людина постійно стикається з великою кількістю шкідливих речовин, які можуть викликати різні види захворювання, розлади здоров'я, а також травматизм як у процесі контакту, так і через певний проміжок часу [4, с. 96].

Велика кількість захворювань, а також отруєнь виникає із проникненням шкідливих речовин – газів, парів, аерозолів – в організм людини, головним чином, через органи дихання. Цей шлях дуже небезпечний, тому що шкідливі речовини, потрапляючи у кров, розносяться по всьому організму. Аерозолі викликають загальнотоксичну дію у результаті проникнення пилових часточок (до 5 мкм) в глибокі дихальні шляхи, в альвеоли, частково або повністю розчиняються в лімфі і, поступаючи у кров, викликають інтоксикацію. Високодисперсні пилові часточки дуже важко вловлювати.

Отруйні речовини потрапляють у шлунково-кишковий тракт через недотримання правил особистої гігієни, наприклад, харчування або куріння на робочому місці без попереднього миття рук. Ці речовини відразу можуть потрапляти у кров з ротової порожнини. До таких речовин, наприклад, належать жиророзчинні сполуки, феноли, ціаніди.

Шкідливі речовини можуть потрапляти в організм людини через шкіру як при контакті з руками, так і у випадках високих концентрацій токсичних парів і газів у повітрі на робочих місцях. Розчиняючись у шкірному жирі та потових залозах, речовини можуть надходити у кров [1, с. 144].

У хімічній промисловості проведення низки технологічних і допоміжних операцій пов'язано з застосуванням засобів індивідуального захисту (ЗІЗ). Засобами індивідуального захисту є: спецодяг; спецвзуття; головні убори; каски; шоломи; рукавички, рукавиці; фартухи; протигази; респіратори; захисні окуляри; маски; світлофільтри; протишумні пристрої; запобіжні пояси; електрозахисні засоби; пасти, мазі [2, с. 94].

Спецодяг є власністю підприємства і повинен використовуватися тільки за прямим призначенням. По закінченню роботи за територію підприємства виносити спецодяг забороняється. Для його зберігання організовуються спеціальні гардеробні.

У всіх випадках, коли в повітрі робочої зони вміст шкідливих речовин перевищує ГДК або коли вміст кисню менше 17%, необхідно застосовувати ЗІЗ органів дихання від отруєння та задухи. Засобами захисту органів дихання є: протигази промислові фільтруючі; фільтруючі респіратори; шлангові протигази.

Захист рук здійснюється різними видами рукавиць і рукавичок в залежності від робочого середовища: від термічних опіків, кислотозахисними, віброзахисними. Там, де неможливе застосування рукавичок (роботи, що вимагають великої чутливості пальців), а також при роботах з клеями, фарбами, застосовуються пасти і мазі.

Для захисту очей застосовують захисні окуляри, щитки й маски. Захисні окуляри випускаються двох типів: окуляри захисні відкриті – ОЗВ, окуляри захисні закриті – ОЗЗ. ОЗВ зручні тим, що мають широке поле зору, не запотівають. Вони захищають тільки від частинок, що летять прямо в очі.

ОЗЗ краще захищають очі, але звужують поле зору і пітніють. Для усунення запотівання застосовують спеціальні олівці, сухе туалетне мило або спеціальні вкладиші з незапотіваючої плівки [2, с. 95].

Роботи в хімічних лабораторіях повинні виконуватися з урахуванням вимог НПАОП 73.1-1.06-77 «Основні правила безпечної роботи в хімічних лабораторіях».

Всі роботи, пов'язані з виділенням шкідливих парів чи газів, повинні проводитися під витяжними шафами. Забороняється проводити такі роботи при несправній або не увімкнутій вентиляції. Категорично забороняється зберігання будь-яких реактивів без етикеток з назвами речовин. Неприпустимо захаращувати коридори і проходи в лабораторіях, а також підходи до засобів пожежогасіння. Забороняється зберігати і приймати в хімічній лабораторії їжу.

При роботі у вечірній і нічній час в лабораторіях повинні знаходитися не менше двох осіб, при цьому одна з них призначається головною.

Співробітники, що приступають до нового виду вогнебезпечної або вибухонебезпечної роботи, повинні отримати попередній інструктаж з техніки безпеки (ТБ), охорони праці (ОП) та пожежної безпеки (ПБ) від свого керівника.

Особливі вимоги пред'являються до зберігання речовин. Загальний запас вогнебезпечних рідин, які одночасно зберігаються в кожному приміщенні не повинен перевищувати одnodенної потреби. Основний запас цих речовин має зберігатися на спеціальних складах. Неприпустимо зберігання горючих рідин у поліетиленовому посуді.

Отруйні сильнодіючі речовини такі як миш'як та його сполуки, синильна кислота і її солі та інші повинні зберігатися в спеціально відведеному місці в опломбованій шафі або в залізному ящику під замком. Судини з отруйними речовинами повинні мати яскраві етикетки з чітким написом «Отрута!» і назвою речовини. Відповідальність за зберігання, облік і витрачання сильнодіючих отруйних речовин (СДОР) покладається на особу, призначену наказом по підприємству (установі, організації) [2, с. 96].

Список використаних джерел:

3. Безпека життєдіяльності: Навч. посіб. / За ред. Є. П. Желібо. 6-е вид. К.: Каравела, 2008. 344 с.
4. Крюковська О.А., Левчук К.О. Охорона праці в галузі (для хімічних спеціальностей) під редакцією к.т.н., доцента Толока А.О.: навч. посібник. 2011. 230 с.
5. Охорона праці в галузі [текст] : навчальний посібник / П. С. Атаманчук, В. В. Мендерецький, О. П. Панчук, Р. М. Білий. К.: «Центр учбової літератури», 2017. 322 с.
6. Толок А. О. Крюковська О. А. Безпека життєдіяльності : навч. посібник. 2011. 215 с.

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ЇЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Мініна Є. В.
м. Полтава

Анотація. Інформаційна безпека на сьогодні стала незамінною у сучасному світі. Через це можна сказати, про актуальність цього питання, воно має важливе місце у сучасному світі, адже своєчасно доведена інформація пов'язана з безпекою життєдіяльності з використанням цих засобів, надає нам можливість вберегти життя та здоров'я людей.

Ключові слова: інформаційна безпека, інформаційно-комунікаційні технології.

Стрімке зростання використання інформаційно-комунікаційних технологій надає можливості отримання інформації з різноманітних джерел та моментальне поширення у разі необхідності на необмежені відстані зі збільшення кількості отримувачів цієї інформації з різних джерел. З появою інформаційних технологій збільшилися творчі можливості подачі матеріалу, що в свою чергу призводить до підвищення ефективності подачі матеріалів за допомогою сучасних технічних засобів. Упровадження інформаційно-комунікаційних технологій у безпеку життєдіяльності прискорює передачу знань та накопиченого досвіду від однієї людини чи групи людей до всього людства, чи певної обраної категорії людей. Але при цьому не можна забувати про поняття інформаційної безпеки, бо велика кількість сайтів «чатую» на молодь з метою долучення її до певних негативних дій.

Ефективне впровадження у безпеку життєдіяльності технологій є важливим чинником створення нової мережі інформування людей про можливі небезпеки.

Важливість і доцільність модернізації інформаційно-комунікативних технологій в цивільному захисті за сучасних умов є:

- висока ефективність інформаційно-комунікативних технологій в розповсюдженні важливої інформації для безпеки життєдіяльності;
- залежність сучасного людства від сучасних технологій поширення інформації;
- успішність та своєчасність попередження та доведення до відома людей інформації